

na orožje naroda serbskega zoper ljuto trinožstvo turško. Radostno se pridružijo junačkim četam Črnega Jurja ter hrabro se vojskujejo z enorodnimi brati proti kervoželjnemu tlačitelju. Oprostili so poslednjič zemljo turškega jarma, in vsi, zlasti naši Mladenoviči, živeli so srečni in spoštovani ter gledali slobodno Srbsko in srečne potomce v novi svoji domovini.

Jos. Levičnik.

Narodne pesmi iz okolice Ložkega potoka.

1.
Kje so moji prijatli,
Ker jih tak mal poznam,
Kje so moji prijatli,
Ker jih tak mal imam.
Sem tega komaj čakal,
Da bi k vam prišel.
Prav milo bi se zjokal,
Ko bi vam v roke prišel.
Nedelja v jutro pride
V cerkev Božjo čast:
Jaz pa po gmanjci hodim
Sem žalosten ta čas.
Te gmanjce in kukove
To so moje reči;
Podnevi zavetja išem,
Da prestojim le noči.

2.
Kaj je tebi, ljubica,
Da si tako žalostna?
Saj se ti na očeh pozná,
Da si je jokala.
Saj se nesem, saj se bom,
Ker me ljubi zapustil bo,
Pojde kje v druge dežele,
Kjer nazaj te več ne bo.
Preden se bom na marš podal,

Bom za en ferkelj vinca dal,
Svojim prijatlom bom napil,
Fantom dekle zročil.
Šinoci sem pod oknom stal,
Žalosten slovó jemal,
Tekle so ji dol solzé,
Ko vinske jagode.
Pozimi rožce ne cvetó,
Kaj bo zdaj pa pušljce moj?
Pušljce mora biti zelen — plav,
Jaz bom pa slovó jemal.

3.
Ena tička priletela,
Nad kosarno obsedela,
Tička poje, žvergoli.
Ker se mlad'ga veseli.
Le sem, le sem mlad' soldatje
Bo(mo) pisali svoje pisemce
Svoj'mu očku in materi.
Zdaj pa bomo s šturmom vstali,
Bomo vročo kri prelivali,
Enemu pojde glava preč,
Drug'mu pa skoz serce meč.
Očka bodo pisemce brali,
Mamca bodo zraven stali:
Kaj pa ideš od mene preč,
Ne bom te vid'la nikdar več!

4.
Tam gori za hramom ena terta stoji,
Res grojzdja je polna, da komaj derži.
En noograd bom kupil, bom terte sadil,
Bom znance povabil, še sam ga bom pil.
Konjički skerbbljajo, ker vince peljajo,
Moj bratec poglej, če je vince zakaj!
Še lepši je barve, ko čisto zlató,
Boljši za piti ko samo srebró.
Zdaj ga pa pimo en glažek al dva
V imenu Marije in svet'ga Duha.

Zapisal Jan. Vesnin. *)

Uganjka zastavice v 12. listu.

Benedke, Benedek, kralj sardinski.

Nemškutarjem za pirhe.

Da tisti možaki pokusijo sad, ki dozori v ljudskih šolah na kmetih, ako se prosto ljudstvo uči nemški jezik, jim podamo to pisemce, ki ga je pisal vojak iz Vidma svojemu očetu na Koroško. Če ga razumejo, jim damo radi cel koš pirhov; če pa mislijo, da je pisemce pokvarjeno, naj pridejo v tiskarnico original brat. Tako-le se glasi: „udine 11. 1861. libar fatar falentin — — ich grajfi ten fedar maj lijbar fatar ut lasi si shen pidankan cuden fir 4 Gu ut dasi ich richtik auf gealten abi ut lasi bisan dasi noch immar ksunt pin ich lasi inad shen gijsan ut shwestar ut Brudar, ut ale majne pikantan ut lasi bisan dasajt jic in udine cubaj kshosan buran ana atboln basar fargiftan ut di andre at boln cupumatesar tersateran ut noch et bas at gegan unsar kajsar kshimft, ut paj kijch cajt redan si imar dasi in fru jar anfangan bijrt, bana krjch an fan gan bijrt nachtem kumi in lajboch adar in graz,

*) Prosimo večkrat kaj.

Vred.

dasis miyr lajt dasaj majne pikantan Nuch sul datan buran, ich shlisi majne prjf ut lasi bisan dasiich den prif selbst shiban Abi abar das bajs i nit ban a ana kinann lesanbijrt, ut lasi auch diesq shen grjsan ber den prjf lesen birt. Adija adija Srečno —

ut lasi shen grijsan mjn lancuman bij noch cu nim get jakob

Novice iz deželnih zborov.

Deželni zbor krajski.

V saboto 6. t. m. se je pričel deželni zbor. Ob 10. uri so maševali preuzvišeni knez in škof g. dr. Jernej Vidmar v stolni cerkvi; vsi zborniki so bili pričujoči. Po sv. maši so se podali v zbornico, ktera — vsakemu odperta — je na novem tergu v deželni hiši (lontovžu). Ko je kmali po dohodu preuzvišenega kneza in škofa, ki so tudi poslanec, prečastiti deželni predstojnik žl. gosp. dr. Ulepič v zbornico prišel, se je deželni zbor začel.

Začel se je zbor s tem, da je gospod deželni predstojnik novo izvoljenega deželnega glavarja gosp. barona Antona Kodelli-ja in njegovega namestnika, gospoda dr. žl. Karola Wurzbach-a povabil, da naj mu namesti prisega roko podasta, da bosta cesarju in postavi zvestobo ohranila.

Potem je deželni poglavar, kot zbora predsednik, odbor začel z nagovorom rekši, da so presvitli cesar spoznali potrebo, da se ljudstvu pravica dá, se udeležiti postavedajavstva po izvoljenih poslancih na podlagi pragmatične sankcije. Ta v diplomu od 20. oktobra p. l. storjena obljuba je poterjena v patentu od 26. februarja t. l., in po teh vodilih smo danes se tukaj zbrali, da se bomo posvetovali zastran domačih potreb in da bomo izmed nas volili poslance za državni zbor, v katerem se bo posvetovalo o potrebah celega cesarstva. Na dalje je rekel poglavar, da dolžnosti zbora so velike, dela bojo zlo obširne, in da jih bomo dopolnili, če bomo edinega duha in uneti za blagor domovine. Tudi je gosp. poglavar opomnil, da je po novem poklicu mnoge dolžnosti prevzel in da jih bo le s podporo poslancev in v zaupanji na pomoč vsegamogočnega Boga spolniti mogel. Nato je sklenil s slavo-klicom na cesarja Franca Jožefa, kterege so ponovili vsi zborniki.

Po dokončanem nagovoru je gospod poglavar povabil vse poslance in jih po imenu poklical, da so mu namesti prisega roko podali in cesarju in postavi zvestobo obljubili.

Ko je bilo vse to opravljeno, je po predpisanem redu dokazal, da je prva potreba, da se zvolita izmed poslancev dva odbornika, ktera bota vse zapisala, kar se bo v zboru govorilo in da bota zborni protokol doverševala. Po nasvetu gosp. dr. Toman-a sta bila gosp. Miha Ambrož in gospod dr. Zupan enoglasno izvoljena za to opravilo; Ambrož se je berž potem vsedel k mizi, ktera je bila za to pripravljena.

Po tem je gosp. deželni predstojnik izročil deželnemu glavarju cesarski diplom od 20. oktobra v lepo okinčani knjigi s pozlačeno škatlico, da se v vedni spomin v deželnem arhivu ohrani; pristavil je pa gosp. predstojnik, da diplom pride od presv. cesarja tudi v slovenskem jeziku, kterege bo ob svojem času zboru izročil.

Gosp. grof Anton Auersperg je potem predlog napravil, naj bi se cesarju poslalo pismo hvaležnosti za podeljeno ustavo, ki je podlaga še večjega razvitja ustavne svobode. Odbor je poterdil ta predlog in gosp. poglavarja pooblastil, naj izvoli 5 odbornikov za izdelek tega pisma; zraven gosp. predložnika, grofa Antona Auersperga, so bili še izvoljeni gospodje: dr. Bleiweis, Ambrož, Dežman in Kromar.

Dr. Bleiweis je poprijel potem besedo in rekel, naj se pošlje to pismo cesarju tudi v slovenskem jeziku. Gosp. dr. Wurzbach podpira ta predlog, ki je bil enoglasno potrjen.

Gosp. Ambrož svetuje, naj se še izvolita dva odbornika, ktera bota zapisnike dveh nalašč iz Dunaja najetih steno-